

Jag vågar emellertid föreslå,

att Riksdagen för innevarande år måtte medgifva, att 20 procent efterskänkas de statens arrendatorer, som innehade sina arrenden före utgifvandet af Kongl. kungörelsen den 8 April 1871.

Stockholm den 28 Januari 1886.

S. Johnson,
från Jönköpings län.

N:o 176.

Af Herr **E. Hammarlund:** *Om skrifvelse till Kongl. Maj:t i fråga om höjning af delaktighetsbeloppen i folkskolelärares pensionsinrättning.*

Då folkskolelärares pensionsinrättning år 1867 trädde i verksamhet, var det lägsta lönebelopp, efter hvilket skoldistrikt var förbundet att ingå i pensionsinrättningen för sina folkskoleläraresetjänster, 400 kronor. Maximibeloppet, för hvilket kunde vinnas delaktighet i inrättningen, sattes till 1,000 kronor. Sedan dess har lärares *minimilön* så småningom ökats och är nu för ordinarie lärare fastställd till 600 kronor.

Minimibeloppet, efter hvilket kan vinnas delaktighet i pensionsinrättningen, har sålunda under de gångna 19 åren förhöjts med 200 kronor. Maximibeloppet står deremot oförändradt kvar, ehuru rättvisan synes fordra, att för de högre aflönade lärares skull äfven detta belopp höjdes med minst 200 kronor.

Förhållandet är verkligen det, att sedan år 1867 har högsta lönebeloppet för folkskolelärare stigit i väsentligt högre grad än minimilönen. Det finnes skoldistrikt, som — för att få dugliga och väl meriterade folkskolelärare — gifva dessa en lön af bortåt 3,000 kronor årligen. Den högsta pension, de under nuvarande förhållanden kunna få, är 750 kronor. Detta belopp står ju ej i någon rimlig proportion till deras lön.

Då skoldistriktens bidrag till pensionsinrättningen ökas, i samma mån delaktighet för läraretjensterna begäres och erhålles efter högre lönebelopp; då vidare antalet af de folkskolläroretjenster, hvilka vid 1884 års slut voro delaktiga för högsta beloppet eller efter 1,000 kronors lön, endast uppgick till 181 (hela antalet delegande läraretjenster var samtidigt 4,724), hvartill bör läggas 7 läraretjenster vid seminarierna; då än vidare det säkerligen kommer att dröja ganska länge, innan ens alla dessa tjenster blifva uppflyttade till högre delaktighetsbelopp, i fall sådant medgifves; och då slutligen pensionsinrättningen befinner sig i mycket god ekonomisk ställning (inkomsterna voro under år 1884 mer än dubbelt så stora som utgifterna), synes förhöjdt statsbidrag ej vara erforderligt för den lilla, men rättvisa ändring, jag här åsyftat.

En utredning härom torde i alla fall anses nödig, och jag hemställer därför,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla om vidtagande af åtgärder i syfte att få högsta delaktighetsbeloppet i folkskoleläraernes pensionsinrättning höjdt från 1,000 kronor till 1,200 kronor.

Stockholm den 28 Januari 1886.

Emil Hammarlund.
